

geraftryk, der var afgørende og betød noget for de medarbejdere, for de borgere, som skulle betjenes af det offentlige system.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal nok prøve at finde citatet, så også den socialdemokratiske folketingsgruppes ordfører kan blive orienteret om, hvad den socialdemokratiske leder har sagt om det her. Jeg troede egentlig slet ikke, det var nødvendigt, men det gør jeg selvfølgelig gerne.

Nej, grunden til, at jeg rejser det her, er jo, at det i hvert fald for mig har været utrolig svært at finde ud af, hvad den socialdemokratiske linje har været.

Vi har set et forhandlingsforløb her de seneste uger, hvor vi har haft områder, hvor Socialdemokratiet ikke har fået nogen reel form for indflydelse og alligevel har valgt at gå med i en stemmeaftale og så endda har sagt, at her havde man at gøre med en virkelig samarbejdsvillig minister. Og så er der andre områder, hvor Socialdemokratiet er blevet tilbudt, hvad jeg synes har været rimelig store indrømmelser, men hvor Socialdemokratiet har sagt nej til at deltage, hvor man har vægret sig og sagt, at ministeren ikke har været til at have med at gøre og sådan noget.

Det er det zigzagløb, der forundrer og giver det indtryk, at der ikke har været nogen samlet strategi for Socialdemokratiet i forhold til kommunalreformen, og som har gjort det meget vanskeligt for os andre at, jeg havde nær sagt hjælpe Socialdemokratiet med i flere ting på området. Det bliver vi jo også nødt til at diskutere, når vi nu står her og gør en eller anden slags status.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes egentlig, det er meget sødt af hr. Kristian Thulesen Dahl, og jeg er altid glad, hvis vi møder hjælpsomhed. Den har jeg nu haft lidt svært ved at finde i forløbet.

Jeg har flere gange i mit fjernsyn set hr. Thulesen Dahl give udtryk for, at der ikke var nogen grund til at give indrømmelser til Socialdemokratiet; jeg har for lang tid siden set hr. Poul Nødgaard citeret for at have sagt, at nu havde Socialdemokratiet fået en ny formand, og at hun havde sagt noget med at arbejde regeringen ud af kontorerne, og det ville Dansk Folkeparti i hvert fald ikke medvirke til, og derfor skulle der ikke gives noget som helst overhovedet.

Derfor har jeg været glad for, at hr. Thulesen Dahl, der jo i mange sammenhænge er et pragmatisk menneske, alligevel har medvirket til og givet ministeren lov til på en række områder at komme med fornuftige imødekommelser af Socialdemokratiet, så vi på en række centrale felter alligevel har kunnet nå hinanden.

Men til det med, hvor det er, vi har fået de store indrømmelser og ikke har sagt ja, vil jeg sige, at nu har jeg jo ikke siddet med i alle forhandlinger, så hvis der er nogle af vores ordførere, der ikke har fortalt mig om de store indrømmelser, vil jeg selvfølgelig gerne høre om det.

Nu ved jeg godt, at hr. Thulesen Dahl ikke kan komme med endnu et spørgsmål, men han har jo en ordførertale senere, og så er det muligt, at han vil hjælpe mig med at få at vide, om der er noget, der er smuttet for mig.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Nu indledte hr. Ole Stavad sin ordførertale med at sige, at man havde skrevet et langt betænkningsskildring, fordi historikerne sikkert senere hen ville have glæde af at læse det og dermed se, hvordan tingene i virkeligheden hang sammen. Så må man jo ikke håbe, at historikerne samtidig læser aviserne fra den her periode, for det ville jo give et noget broget indtryk, kan man da i hvert fald i det mindste sige.

Men det, jeg egentlig godt kunne tænke mig at spørge hr. Ole Stavad om, er om den her udligningsreform, som hr. Ole Stavad flere gange har efterlyst. Det var endda sådan, at hr. Ole Stavad nævnte i sin ordførertale, at nu vidste man jo ikke, om pengene endte i Gentofte eller i Brovst, og hvordan skulle kommunerne dog på nogen måde løse opgaverne.

Så mit spørgsmål til hr. Ole Stavad er: Mener hr. Ole Stavad og dermed Socialdemokratiet virkeligt, at en udligningsreform skal gå før en stor reform, der fundamentalt vil ændre på opbygningen af vores samfund, og som vil gøre op med små kommuner, som har svært ved at få økonomien til at hænge sammen?

Det, den her reform jo netop også sikrer ud over at lægge beslutningerne ud i kommunerne og dermed tæt ved borgerne, er, at man får økonomisk bæredygtige kommuner, der også har kompetencerne til at løse opgaverne. Så hvorfor er det, at en udligningsreform er så vigtig at komme i gang med, før man overhovedet kender landkortet?